GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

INDEPENDENTISME LIBERAL (O DE DRETES)

Opinió | 26/06/2007 | 15:09

Vaig assistir, al cercle Sport, a la presentació del llibre “Catalunya sota Espanya”.

*Francesc Canet
Divendres vaig assistir, al cercle Sport, a la presentació del llibre “Catalunya sota Espanya”, d’Alfons López Tena, membre del Consejo General del Poder Judicial, a proposta de CiU. L’autor sosté que l’opressió nacional de Catalunya no té cap sentit en situació de democràcia (encara que sigui de “baixa intensitat”, va matisar). Partint de la premissa que “Catalunya “se subordina” econòmicament a Espanya –entre mil i un exemples, va esmentar tractats internacionals de l’Estat espanyol en què es prohibeix expressament que l’aeroport d’El Prat sigui seu de vols intercontinentals–, López Tena va fer una intervenció molt llarga –quasi una hora–, en la qual va exposar la seva convicció que estan desapareixent les raons reals de les reticències del catalanisme conservador a trencar vincles amb Espanya.

Va evocar l’entrebanc històric que havia provocat temença secular a les classes conservadores catalanes en les seves reivindicacions (si en tenien) nacionals: la necessitat de preservar el mercat espanyol per als productes de la indústria catalana. Era vital que l’Estat legislés mesures proteccionistes (aranzels elevats a la frontera) per impedir l’entrada de productes que fessin competència als sorgits de les fàbriques i tallers de Catalunya; això feia que davant qualsevol indici de conflicte, l’amenaça de perdre mercat fes tornar la burgesia catalana “col·laboracionista” amb el govern central.

En contraposició, ara aquest temor no existeix, perquè les decisions de política econòmica cada vegada més es prenen a la Unió Europea (UE), i tan es poden trobar mercats favorables al sud de l’Ebre com al nord dels Pirineus. La nova realitat europea, doncs, aplana el camí al naixement d’estats independents, en facilitar la igualtat d’oportunitats d’accés als mercats. Amb el cava, va dir, s’ha demostrat que, en ser comunes les polítiques aranzelàries a la Unió Europea, els boicots tenen poca repercussió en les facturacions.

Acostumats a trobar el discurs sobiranista a les files de la denominada esquerra nacional, potser ara tocarà acostumar-se a llegir “també” des d’una altra riba que la sobirania pot ser l’element que permeti a Catalunya tenir els recursos i les infraestructures que pel seu esforç fiscal podria disposar. Va venir a dir: “Sigueu realistes, demaneu la independència”. El context internacional, a més, comença a ser menys desfavorable: des dels referèndums d’independència assolits amb majories qualificades i acceptats (beneïts) per la Unió Europea, fins al pronunciament del més alt tribunal del Canadà, que consideraria justa i inqüestionable la decisió del Quebec d’assolir la independència si el percentatge de vots fos raonablement majoritari. Malgrat admetre que si Catalunya plantegés un referèndum com vol fer Escòcia, Madrid (Espanya) no reaccionaria amb tranquil·litat democràtica com ho està fent Londres (Gran Bretanya), va descartar que els poders –els polítics i els fàctics–, en el marc de la UE, poguessin oposar obstacles insalvables.

Autor: Redacció
Redacció